

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11 (1Α)

¹ Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσόλυμα εἰς Βηθσφαγή καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ

² καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

³ καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπετε ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει, καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε.

⁴ ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.

⁵ καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

⁶ οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.

¹ Καὶ ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐκεῖ που ἦταν ἡ Βηθσφαγή καὶ Βηθανία, κοντὰ στο ὄρος των Ελαιῶν, ἔστειλε ὁ Κύριος δύο ἀπὸ τους μαθητάς του

² καὶ τους εἶπε· “πηγαίνετε στο χωριό, που εἶναι ἀπέναντί σας, καὶ ἀμέσως καθὼς θα μπαίνετε εἰς αὐτό, θα βρῆτε ἓνα πουλάρι δεμένο, ἐπάνω στο ὁποῖον κανένας ἀνθρώπος ἕως τώρα δὲν ἔχει καθίσει. Λύστε το καὶ φέρτε το ἐδῶ.

³ Καὶ ἐάν κανεὶς σας ἐρωτήσῃ, διατί το κάμνετε αὐτό; Εἰπέτε του, ὅτι ὁ Κύριος το χρειάζεται, καὶ πολὺ σύντομα θα το ξαναστείλῃ πάλιν ἐδῶ”.

⁴ Επῆγαν πράγματι οἱ μαθηταὶ καὶ εὐρήκαν το πουλάρι δεμένο εἰς τὴν θύραν ἔξω πρὸς τὸ μέρος τοῦ δρόμου καὶ το ἔλυσαν.

⁵ Καὶ μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνους που ἔστεκαν ἐκεῖ, ἔλεγον εἰς αὐτούς· “τι κάνετε καὶ λύετε το πουλάρι;”

⁶ Εκείνοι δὲ ἀπήντησαν, ὅπως τους εἶχε παραγγείλει ὁ Ἰησοῦς καὶ τους ἀφήκαν.

⁷ καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπιβάλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.

⁸ πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων καὶ ἔστρώννουν εἰς τὴν ὁδόν.

⁹ καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

¹⁰ εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυῖδ· ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

¹¹ Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

¹² Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπέινασε·

⁷ Καὶ ἔφεραν τὸ πουλᾶρι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔβαλαν ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὰ ἐνδύματά των καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτό.

⁸ Πολλοὶ δὲ ἔστρωναν τὰ ἐνδύματά των στὸν δρόμον δια να περάσῃ ὁ Ἰησοῦς, ἄλλοι δὲ ἔκοβαν ἀπὸ τὰ δένδρα πυκνόφυλλα κλωνάρια καὶ τα ἔστρωναν στὸν δρόμον.

⁹ Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐπήγαιναν μπροστά καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀκολουθοῦσαν (καταληφθέντες ἀπὸ ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν) ἐφώναζαν δυνατὰ καὶ ἔλεγαν· “δόξα καὶ ὕμνος· εὐλογημένος ἄς εἶναι ὁ Μεσσίας, ποὺ ἐρχεται ἐν ὀνόματι Κυρίου, δια να σώσῃ τὸν κόσμον.

¹⁰ Εὐλογημένη να εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ προπάτορός μας Δαυῖδ, ἡ οποία ἐρχεται ἐν ὀνόματι Κυρίου· δοξολογίαν ἄς ψάλλουν οἱ ἄγγελοι, ποὺ εἶναι ἐν ὑψίστοις”.

¹¹ Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς καὶ στὸ ἱερόν· καὶ ἀφοῦ παρετήρησε τριγύρω ὅλα, ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἦτο πλέον προχωρημένη, ἐβγήκεν εἰς τὴν Βηθανίαν μαζί με τοὺς δώδεκα.

¹² Καὶ τὴν αὐριανὴν ἡμέραν, ἀφοῦ εἶχαν βῆ ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, δια να ἐπιστρέψουν εἰς Ἱερουσαλήμ, ὁ Κύριος ἐπέινασε.

13 καὶ ἰδὼν συκῆν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ’ αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περισσότερας κατέστρεψε,

16 καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ,

17 καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται ὅτι

13 Καθὼς δε ἀπὸ μακρὰ εἶδε μια συκιά γεμάτη φύλλα, ἦλθε μήπως τυχόν και εὐρη κανένα καρπὸν εἰς αὐτήν. Οταν ὁμως ἦλθε κοντά της, δεν εὐρήκε τίποτε παρά μόνον φύλλα, διότι δεν ἦτο ο καιρὸς των σύκων.

14 Και με ἔντονον ὕφος εἶπεν εἰς αὐτήν· “ποτέ πλέον στον αἰῶνα τον ἅπαντα να μη φάγη κανεὶς καρπὸν ἀπὸ σένα”. Και οἱ μαθηταὶ του ἤκουσαν αὐτὰ (χωρὶς και να ἠμποροῦν να εἰρηνοῦσιν ὅτι ἡ ἀκαρπος συκὴ εἰσημολογεῖ τὴν ἀκαρπον συναγωγὴν των Εβραίων, ἡ ὁποία ἐξωτερικῶς μόνον τύπους εἶχε να παρουσιάσῃ και ὄχι ἀρετήν, και ἡ ὁποία θα ἔμενε πλέον στον αἰῶνα στεῖρα και ἀκαρπος).

15 Και ἔρχονται πάλιν εἰς τα Ἱεροσόλυμα και ὅταν εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν του ναοῦ, ἤρχισε να διώχνῃ ἐξω ἀπὸ ἐκεῖ τους πωλοῦντας και τους ἀγοράζοντας μέσα εἰς τὴν ἱερὰν ἐκείνην περιοχὴν. Και τὰ τραπέζια των ἀργυραμοιβῶν (αὐτῶν που ἀντήλλασαν τὰ ξένα νομίσματα με ἰουδαϊκά, με τὰ ὁποία και μόνον ἔπρεπε να καταβάλεται ὁ φόρος του ναοῦ) τὰ ἀναποδογύρισε, ὅπως ἐπίσης και τὰ καθίσματα ἐκείνων, που πωλοῦσαν τὰ περισσότερα δια τὰς θυσίας.

16 Και δεν ἄφινε να μεταφέρῃ κανεὶς δια μέσου της αὐλῆς του ναοῦ κανένα οἰκιακὸν σκεῦος ἢ δοχεῖον.

17 Εδίδασκε δε και ἔλεγε εἰς αὐτούς· “δεν ἔχει γραφὴ ἀπὸ τον προφήτην

ὁ οἶκός μου οἶκος
προσευχῆς κληθήσεται
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ὑμεῖς
δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
σπήλαιον ληστῶν.

Ἡσαΐαν, ὅτι ὁ οἶκος μου θα ονομασθῆ
οἶκος προσευχῆς δι' ὅλα τα ἔθνη, που
θα πιστεύσουν εἰς ἐμέ; Σεις ὅμως τον
εκάματε σπήλαιον ληστῶν, ὅπου με
απάτην και αἰσχροκέρδειαν κλέπτετε
και ἀδικεῖτε ὁ ἕνας τον ἄλλον”.

¹⁸ καὶ ἤκουσαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν
πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν·
ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι
πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

¹⁸ Καὶ ἐπληροφόρηθησαν οἱ
γραμματεῖς και οἱ Φαρισαῖοι και οἱ
ἀρχιερεῖς τα γεγονότα αὐτά και
ἠγανάκτησαν (διότι ἀφ' ἐνός μεν
ἔχαναν τα ποσοστά των ἀπό τας
ἀγοραπωλησίας ἐκεῖνας ἀφ' ἐτέρου δε
εἶχαν ἐκτεθῆ στον λαόν, ἐπειδὴ αὐτοὶ
εἶχαν το δικαίωμα και το καθήκον να
ἀπαλλάξουν τον ναόν ἀπό τους
πωλούντας και ἀγοράζοντας). Καὶ
ἐζητούσαν πως θα ἠμπορούσαν να
θανατώσουν αὐτόν. Δεν ἤθελαν ὅμως
φανερὰ να τον συλλάβουν, διότι τον
ἐφοβούντο, ἐπειδὴ ὁ λαός ἐθαύμαζε
πολύ την διδασκαλίαν του.

¹⁹ Καὶ ὅτε ὄψε ἐγένετο,
ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς
πόλεως.

¹⁹ Καὶ ὅταν ἐβραδύαζε, ἐβγαίνει ὁ
Κυριος ἔξω ἀπό την πόλιν.

²⁰ Καὶ παραπορευόμενοι
πρωτῶν εἶδον τὴν συκῆν
ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

²⁰ Καὶ καθὼς ἐπερνούσαν το πρωτῶν,
εἶδαν οἱ μαθηταὶ τὴν συκίαν να ἔχη
ξηρανθῆ ἀπό τις ῥίζες.

²¹ καὶ ἀναμνησθεῖς ὁ
Πέτρος λέγει αὐτῷ·
Ραββί, ἴδε ἡ συκῆ ἦν
κατηράσω ἐξηρανται.

²¹ Καὶ ἐθυμήθηκε ὁ Πέτρος τα χθεσινὰ
λόγια του Διδασκάλου και του εἶπε·
“διδάσκαλε, κύτταξε· ἡ συκιά την
οποῖαν χθες κατηράσθης ἔχει
ξηρανθῆ”.

²² καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

²² Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς και του εἶπε·
να ἔχετε πίστιν στον Θεόν και την
δύναμίν του.

²³ ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἶπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν εἶπῃ.

²⁴ διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν.

²⁵ καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

²⁶ εἴ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

²⁷ Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι

²⁸ καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκε

²³ Διότι σας διαβεβαιῶνω, ὅτι ἐκεῖνος που ἔχει τέτοιαν πίστιν καὶ θα εἶπῃ στο βουνό τούτο· σήκω καὶ πέσε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εφ' ὅσον δεν θα αισθανθῇ καμμίαν ἀμφιβολίαν εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ θα πιστεύσῃ, ὅτι ὅσα εἰς δόξα του Θεοῦ λέγει γίνονται, θα ἴδῃ ὅτι θα γίνῃ αὐτό, που θα εἶπῃ.

²⁴ Δια τούτο καὶ σας λέγω, ὅτι ὅλα ὅσα με τὴν προσευχήν σας ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι θα τα λάβετε, καὶ θα σας δοθοῦν ἀπὸ τον Θεόν.

²⁵ Καὶ ὅταν στέκεσθε εἰς προσευχήν, νὰ συγχωρήτε με ὅλην σας τὴν καρδιά, εἴ ἔχετε κάτι ἐναντίον κάποιου, νὰ νὰ συγχωρήσῃ καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τὰ ἰδικὰ σας παραπτώματα.

²⁶ Εἴ ἂν δε σεις δεν συγχωρήτε τους ἄλλους διὰ τὰ τυχόν σφάλματα, που ἔχουν πράξει ἀπέναντί σας, καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος δεν θα συγχωρήσῃ τὰ ἰδικὰ σας παραπτώματα”.

²⁷ Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ καθὼς αὐτός ἐπεριπατούσε εἰς τὴν αὐλήν του ναοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι

²⁸ καὶ του λέγουν· “με ποίαν ἐξουσίαν ἐνεργεῖς αὐτά; Ἡ ποιός σου ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν νὰ κάνῃς αὐτά,

τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῆς;

²⁹ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

³⁰ τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

³¹ καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

³² ἀλλὰ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων; - ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὅτι προφήτης ἦν.

³³ καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

δηλαδή να διώχνεις τους πωλούντας και αγοράζοντας από το ιερόν”;

²⁹ Ο δε Ιησούς απεκρίθη και είπεν εις αυτούς· “Θα σας ερωτήσω κι' εγώ ένα λόγον. Δώστε μου σεις ἀπόκρισιν εις αυτόν, και τότε θα σας πω και εγώ, με ποίαν εξουσίαν ενεργώ αυτά.

³⁰ Το βάπτισμα του Ιωάννου (ο οποίος όπως ξέρετε έδωσε επίσημον μαρτυρίαν για μένα) ήτο από τον ουρανό, κατόπιν δηλαδή εντολής του Θεού, η ήτο απατηλή επινόησις των ανθρώπων; Απαντήστε μου”.

³¹ Εκείνοι τότε εσυλλογίζοντο από μέσα των και έλεγαν· “εάν πούμε, ότι ήτο από τον ουρανό, θα πη· διατί λοιπόν σεις δεν επιστεύσατε εις αυτόν;

³² Αλλά να είπωμεν, ότι ήτο από μίαν επινόησις ανθρώπων;”- Εφοβούντο όμως τον λαόν, διότι όλοι ανεξαιρέτως έπίστευαν ότι ο Ιωάννης ήτο προφήτης.

³³ Και τότε αυτοί (που ως διδάσκαλοι του λαού έπρεπε να διακρίνουν το καλό από το κακό και να διαφωτίζουν τον λαόν) απήντησαν και είπαν στον Ιησούν· “δεν ηξεύρομεν από που ήτο το βάπτισμα του Ιωάννου”. Και ο Ιησούς απεκρίθη και τους είπε· “διότι είσθε δόλιοι και ανειλικρινείς ούτε και εγώ σας λέγω με ποίαν εξουσίαν πράττω αυτά”.